

कञ्जराः । नारदः पारदः कुन्दचटिकास्फटिकादयः ।
 शुक्लकण्ठ पुंस्त्री० शुक्लः कण्ठो यस्य । दात्य हृद्यगे शब्द-
 माना । स्त्रियां ङीप् ।
 शुक्लकन्द पुं शुक्लः कन्दो यस्य । शमिद्विषकन्दे रक्षतिवि-
 प्रायां स्त्री राजनि० । कर्म० । श्वेते कन्दे ।
 शुक्लचीरा स्त्री शुक्लं चीरं निवासो यस्याः । काकोल्यां
 राजनि० । [जटा० ।
 शुक्लकर्म्मन् त्रि० शुक्लं कर्म यस्य । पवित्रे शुभचरित्रे
 शुक्लकुष्ठ न० कर्म० श्वेतकुष्ठे (धवले) । [नियसयुते त्रि० ।
 शुक्लदुग्ध पुं शुक्लं दुग्धमस्य । शृङ्गाटके शब्दच० श्वेत-
 शुक्लधातु पुं कर्म० कठिन्यां (चङि) द्विषत् श्वेतधातौ च
 शुक्लपक्ष पुं कर्म० । शृङ्गातुयुषचन्द्रकक्षाक्रियापञ्चदशकालके
 चान्द्रमासाङ्गे श्वेतपक्षे श्वके पुंस्त्री० स्त्रियां ङीप् ।
 शुक्लपुष्प पुं शुक्लं पुष्पमस्य । शृङ्गाकण्ठके शृङ्गान्दण्डके श्वेत-
 वके च रत्नमा० । श्वेतपुष्पयुते त्रि० । एनागदन्त्यां द्वि-
 तकुम्भ्यां स्त्री रत्नमा० ङीप् । कर्म० । शुभ्रे पुष्पे न० ।
 शुक्लपृष्ठक पुं शुक्लं पृष्ठमस्य कप् । सिन्धु कण्ठके शब्दच० ।
 शुक्लयजुस् न० कर्म० । इमेत्येत्यादि चत्वारिंशदध्यायात्मके
 यजुर्वेदभेदे । [रतद्विति त्रि० । शृङ्गाभूतपृष्ठके पुं राजनि० ।
 शुक्लरोहित पुं वर्णावर्णनेति कर्म० । श्वेतरक्ते वर्णे
 शुक्लला स्त्री शुक्लं लाति ला-क । उच्चटायां रत्नमा० ।
 शुक्लवायस पुंस्त्री० कर्म० । श्वके त्रिका० श्वेतकाके च ।
 स्त्रियां ङीप् ।
 शुक्लशाल पुं कर्म० । शिरिनिष्पे राजनि० श्वेतवर्णपृष्ठके च
 शुक्ला स्त्री शुक्ल+अर्श आद्यच् टाप् । श्वरसत्तां त्रिका० ।
 श्वर्करायां शब्दच० । शकाकोल्यां श्विदार्थ्यां श्वजुषां
 राजनि० । श्वेतवर्णवत्तां स्त्रियाच ।
 शुक्लाङ्गी स्त्री शुक्लमङ्गमस्याः ङीप् । शेषाब्जिकायां रा-
 जनि० । श्वेताङ्गयुक्ते त्रि० । [स्त्रियां ङीप् ।
 शुक्लापाङ्ग पुंस्त्री० शुक्लः अपाङ्गो यस्य । मयूरे द्वेष० ।
 शुक्लान्त न० कर्म० । अश्वशाके राजनि० ।
 शुक्लार्मन् न० नेत्ररोगभेदे भावपुं ४४२८४ इयम् ।
 शुक्तिमन् पुं शुक्लस्य भावः इमनिच् । श्वेतवर्णे ।
 शुक्लोपला स्त्री कर्म० स अश्वस्याः अच् । श्वर्करायां रत्नमा०
 शुङ्ग पुं श्वन-ग तस्य नेत्वं नि० अत उत्पद्यु । श्वट्टके
 श्वप्राजातके श्वूके च मेदि० । श्वर्पटीपृष्ठके ध्वान्वा-
 दिश्वूके च स्त्री राजनि० ।
 शुङ्गाकर्म्मन् न० शुङ्गेः श्वट्टकभेदेः आ श्वन्त्य् कर्म० यत्न ।

गर्भमात्रसंस्कारभेदे "पुंसवने चन्द्रनामा शुङ्गाकर्म्मणि
 शोभनः" ति० त० । [श्वङ्गवति त्रि० ।
 शुङ्गिन् पुं शुङ्गोऽस्त्रस्य इति । श्वट्टके श्वट्टकभेदे जटा०
 शुच शोके ह्रीदे च दिवा० उभ० अच् । श्वट्ट । शुच्यति ते
 इदित् अश्वचत् अशोचोत् अशोचिष्ट ईदित् शुक्तः ।
 अतु+किञ्चिदुद्देशेन पञ्चात्तामे सक० । अतुशोचति ।
 शुच शोके आ० पर० सक० सेट् । शोचति अशोचोत् ।
 शुच् स्त्री शुच-किप् । शोके अमरः । वा टाप् । तत्त्वैव ।
 शुचि पुं शुच-कि । श्वङ्गो रक्षितकण्ठके श्वप्राजादमासे
 श्वङ्काररसे अमरः । श्वङ्गैरमासे मेदि० । श्वङ्गाचरणे
 अश्वोमे दक्षतौ श्वङ्गमन्त्रिणि मेदि० । १० अग्निभेदे
 "पावकः पवनानश्च शुचिरग्निश्च ते त्वयः । निमग्नः
 पवमानः स्वात् वेद्युतः पावकः स्रुतः । यथाग्नी तपते
 सूर्यः शुचिरग्निस्त्वसौ स्रुतः" कर्मपुं १२५० । श्वेत-
 वर्णे १० तद्विति त्रि० अमरः । शुचित्वश्च शौचं शुद्धता
 वेदिककर्माहृतप्रयोजकः संस्कारविशेषः । "शुचित्व-
 कावजीवी कर्म कुर्यात्" श्रुतौ शौचस्य कर्माहृतं स च
 स्नानादिजन्यः पुण्यभेदो वा । श्वमूये च "तपनस्तपन-
 चैव शुचिः वप्राश्चवाहनः" स्वयंभूतः । श्वकण्ठके
 श्वकायपण्यास्त्राभावाः कन्याभेदे स्त्री श्वस्तताय महा
 वप्यास्त्राभावाः परिकीर्तिताः । शुकी श्वेनी च भावौ
 च सुप्रोवी शुचिष्टमित्रे" गङ्गपुं ६५० । श्वशुङ्गे
 श्वचतुपहते त्रि० मेदि० ।
 शुचिद्रुम पुं कर्म० । अश्वत्यपृष्ठके राजनि० ।
 शुचिमल्लिका स्त्री कर्म० नवमल्लिकायां राजनि० ।
 शुच्य ज्ञाने अक० अमिप्रवे मन्वने शोडने सन्धाने च सक० आ०
 पर० सेट् ईदित् निष्ठा अनिट् । शुच्यति अशुच्योत् ।
 शुटीर पुं शौटीर+पृथो० । वीरे त्रिका० ।
 शुठ गतिविधाते आ० पर० सक० सेट् । शोठति अशोठोत् ।
 शुठ आश्वयो पुं उभ० सक० सेट् । शोठयति ते अशुशुठत् त ।
 शुठ शोधने वा पुं उभ० पथे आ० पर० सक० सेट् ईदित् ।
 शुठयति ते शुठयति अशुशुठत् त अशुशुठोत् ।
 शुगिष्ठ(गुठी) स्त्री शुठि-इत् वा ङीप् । (शुट) शुष्काङ्गके
 "शुगुठो रज्यामवातघ्नो पाचनी कटुका लघुः । स्त्रि-
 ण्योष्णा मधुरा पाके कफघातविघ्नस्तुत् । हृद्या खल्यां
 च निश्वासाश्लेष्माश्लेष्माहृदाश्लेष्मा । हन्ति श्लेष्मशोथार्श-
 कोयांश्च परिशोधयेत्" भावपुं ।
 शुगुठ न० शदि-अच् । शुगुठस्य शब्दच० ।